

- недосконала політика управління дебіторською заборгованістю, адже саме політика управління дебіторською заборгованістю, яка представляє собою частину загальної політики управління оборотними активами і маркетингової політики підприємства, спрямованої на розширення обсягів реалізації продукції, визначає ефективність роботи підприємства.

З метою удосконалення обліку дебіторської заборгованості, необхідно здійснити такі заходи:

1. Створювати резерв сумнівних боргів та виробити порядок його визначення в обліковій політиці підприємства. Важливим елементом є нарахування резерву сумнівних боргів та його безпосереднього використання з метою покриття безнадійних заборгованостей. Особливу увагу слід приділяти розподілу дебіторської заборгованості на короткострокову, довгострокову та поточну, оцінювати перспективи забезпечення таких заборгованостей з метою уникнення неплатоспроможності покупців і замовників.

2. Своєчасно здійснювати контроль за співвідношенням дебіторської і кредиторської заборгованості. Так, як значне перевищення фактичної дебіторської заборгованості створює загрозу фінансовій стабільності підприємства і робить необхідним залучення додаткових джерел фінансування.

3. Систематично проводити інвентаризацію заборгованості, враховуючи її важливість і вплив на ліквідність підприємства. Таким чином, ефективно побудована система взаємовідносин з дебітором через механізм інвентаризації, не дасть втратити контроль над вчасністю та повнотою оплати рахунків, що потребує відповідної організації роботи зі створення організаційних засад здійснення інвентаризації дебіторської заборгованості.

Отже, дебіторська заборгованість повинна чітко відображатися в бухгалтерському обліку, відображаючи всі операції підприємства, які пов'язані з реалізацією продукції та надання послуг. Суть проблем обліку дебіторської заборгованості полягають в тому, щоб недопустити прострочення термінів платежу та доведення заборгованості до стану безнадійності. Правильно організований бухгалтерський облік дебіторської заборгованості повинен мати таку систему рахунків, яка б достатньою мірою відображала і характеризувала всю господарську діяльність з вимушеною конкретизацією.

Список використаних джерел

1. Береза С. Л. Проблема визначення дебіторської заборгованості в обліку / С. Л. Береза // Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки: зб. наук. пр. – 2003. – №4 (26). – С. 32-37.
2. Белоусова О. В. Проблеми обліку дебіторської заборгованості / О. В. Белоусова // Конференції НУК: Економіка України в умовах глобальних викликів та загроз (2016 р., Київ): зб. тез доп. – Київ. – 2016.
3. Дубровська Є. В. Дослідження сутності поняття «Дебіторська заборгованість» / Є. В. Дубровська // Вісник Сумського державного університету. Серія: Економіка: зб. наук. пр. – 2012. – №2. – С. 202-205.
4. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

УДК 657

Марчук Ірина

*студентка гр. ОА б1м спец. 071 «Облік і оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник: Сафарова А. Т., к.е.н,
доцент кафедри обліку і аудиту*

ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ОФОРМЛЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ

Інвентаризація є одним з найважливіших елементів методу бухгалтерського обліку. Вона забезпечує дотримання таких вимог до балансу і звітності як правдивість і реальність.

Проблеми документального оформлення господарських операцій у процесі інвентаризації піднімалися у працях А. С. Базарової, О. С. Височана, О. О. Височана,

М. Ковенко, Л. П. Коритник, Д. Л. Кузьміна, С. Й. Сажинця, Д. І. Шеленко, В. Якимашенко та ін.

Височан О. С. та Височан О. О. вважають, що всі документи, які супроводжують інвентаризаційний процес, можна об'єднати у чотири взаємопов'язані групи:

1) організаційно-розпорядчі документи – формуються на підготовчому етапі інвентаризації й надають юридичної сили рішенням керівництва щодо управління інвентаризаційним процесом, а також фіксують методичні вказівки щодо його здійснення;

2) технічні документи – створюються на етапі безпосередньої перевірки інвентаризаційною комісією, містять відомості про фактичну наявність активів, зобов'язань та інших об'єктів контролю і використовуються для реалізації інформаційної функції інвентаризації;

3) документи додаткового контролю – формуються у зв'язку з наявністю у керівництва підприємства права призначати додаткову вибірккову перевірку результатів уже здійсненої інвентаризації;

4) результуючі документи – створюються на завершальній стадії процесу інвентаризації й містять узагальнені показники перевірки, висновки та рекомендації за її підсумками [1].

Розглянемо детальніше результуючі документи, тобто документи, які складаються за результатами проведеної інвентаризації.

Для цього використовують такі документи:

- інвентаризаційні описи;
- акти інвентаризації;
- звіральні відомості.

Інвентаризаційні описи застосовують для фіксації наявності, стану та оцінки активів підприємства та активів, що належать іншим підприємствам і обліковуються за балансом.

В акті інвентаризації фіксують наявність грошових документів, бланків документів суворої звітності, фінансових інвестицій, готівки, а також повноту відображення грошових коштів на рахунках у банку (реєстраційних рахунках), дебіторської та кредиторської заборгованостей, зобов'язань, коштів цільового фінансування, витрат і доходів майбутніх періодів, забезпечень (резервів), що створюються відповідно до вимог національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, міжнародних стандартів та інших актів законодавства.

У звіральних відомостях бухгалтерська служба підприємства зазначає розбіжності між даними бухгалтерського обліку та даними інвентаризаційних описів (актів інвентаризації) [2].

Форми таких документів містить, зокрема, наказ № 572. Для бюджетних установ вони є обов'язковими. Інші суб'єкти господарювання можуть їх використовувати за бажанням, згідно з п. 2 згаданого наказу. При цьому не заборонено включати до інвентаризаційних форм інші реквізити, якщо цього вимагає специфіка діяльності підприємства.

Також до сьогодні чинними є ще «радянські» форми інвентаризаційних документів, затверджені постановою № 241. Крім того, форми документів, що відображають результати інвентаризації окремих активів, можна знайти і в інших нормативних актах.

Для відображення розбіжностей між даними бухгалтерського обліку і даними інвентаризаційних описів (актів інвентаризації) можна використовувати такі звіральні відомості:

- Звіральна відомість результатів інвентаризації основних засобів (форма № инв-18, затверджена постановою № 241);

- Звіральна відомість результатів інвентаризації необоротних активів (форму затверджено наказом № 572);

- Звіральна відомість результатів інвентаризації запасів (форму затверджено наказом № 572);

- Звіряльна відомість результатів інвентаризації товарно-матеріальних цінностей (форма № инв-19, затверджена постановою № 241).

Застосовувати наведені форми документів госпрозрахункові підприємства не зобов'язані. Вони мають право документувати процес інвентаризації за допомогою самостійно виготовлених бланків. При цьому зауважте: такі бланки обов'язково мають бути оформлені відповідно до вимог, установлених Положенням № 88 для первинних документів, у тому числі щодо обов'язкових реквізитів первинних документів (п. 14 розд. II Положення № 879) [2].

Отже, матеріали інвентаризації містять узагальнені показники перевірки, висновки та рекомендації за її підсумками. Їх складають не менше ніж у двох примірниках і заповнюють як рукописним способом, так і за допомогою електронних засобів обробки інформації.

Список використаних джерел

1. Височан О. С., Височан О. О. ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ: ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ОФОРМЛЕННЯ / О. С. Височан, О. О. Височан // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://vestnik-econom.mgu.od.ua/journal/2018/34-2018/15.pdf>

2. Амброзьяк Н., Нестеренко М., Чернишова Н. Річна інвентаризація / Н. Амброзьяк, М. Нестеренко, Н. Чернишова // Бухгалтерський тиждень. – 2018. - № 49 [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <https://i.factor.ua/ukr/journals/bn/2018/december/issue-49/article-41071.html>

УДК: 657:005.53

Плоскіна Андріана

студентка гр. ОА 21 спец. 071 «Облік і оподаткування»

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Науковий керівник: Кулинич М. Б., к.е.н.,

доцент кафедри обліку і аудиту

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ЯК ОСНОВНЕ ДЖЕРЕЛО ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

У теперішніх умовах трансформації інституційного середовища ведення бізнесу дедалі більшого значення набуває формування ефективної системи управління підприємством. Важливою передумовою його успішного функціонування є наявність системної, точної та достовірної інформації. Облікова інформація в широкому розумінні є функцією системи управління поряд із плануванням (бюджетуванням), контролем, аналізом і прогнозуванням. Тобто це найважливіший елемент у процесі прийняття управлінських рішень, адже на його основі і здійснюється цей процес.

Бухгалтерський облік містить дані про господарську діяльність підприємств та різних установ, охоплює всі засоби господарства та джерела їх утворення, господарські процеси та результати діяльності підприємств. Дослідженням його теоретичних та практичних аспектів займалися такі науковці: О. Фоміна, В. Яворов, С. Голов, В. Сопко, Ф. Бутинець, Н. Єршова, В. Єфанов, М. Реслер, М. Кулинич, С. Сорока, В. Вольська та багато інших.

Основна мета ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності є надання користувачам для прийняття рішень повної та правдивої інформації про фінансовий стан та результати діяльності підприємства. Фінансова, податкова, статистична та інші види звітності ґрунтуються саме на даних бухгалтерського обліку [1].

Об'єктом бухгалтерського обліку є конкретний вид засобів (майна), джерело його утворення та їх рух в процесі відтворення. Також об'єктом є факти, дії і події господарської діяльності, які характеризують стан та використання ресурсів, процеси придбання засобів виробництва продукції та її збуту, розрахункові відносини підприємства з юридичними та фізичними особами, фінансовий стан та результати діяльності підприємства.